

Prällen

Och prällen stod och prällade
inför samlade själar inom hans pastorat
och det var en mycket bra prälle
åtminstone vad jag hade vett till att avgöra
mänskligt läste han något ur Romarbrevet
hur en del saker måste få kosta
om skam, och att stå upp för sin tro
att mata ont med gott
och jag tänkte, det här prällandet är bra för mig
det är en mycket klok prälle
som står och förkunnar
budskap om Gud, överlämnande
och glödande kol runt huvuden
för om törnekransar kan jag
och jag såg mig själv för tio år sedan
och undrade vad jag själv skulle ha sagt
om blicken hade vänts
och bilden kom till mig
jag halvlåg i den fläckiga plyschsoffan
sträckte ut armen
knackade askan av en Prince
och sa, bra för dig grabben
innan jag gick mot kylan för en bärs
nåden är verkligen stor tänkte jag
och medan prällen fortsatt prällade
satt jag hela tiden och nickade
nu som då, mycket eftertänksamt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert Jonsson med Poeter.se id #41721 innehar upphovsrätten